

כַּצְמָר quasi clypeo.) צַנְה notat parmam seu scutum, habens acumen prægrande (juxta Aven,) à צַנְה acuit: sicut contra צַנְה dicitur clypeus major, undique tegens corpus portantis. Confer. 1. Reg. X, 10. 1. Chron. XII, 8. 24. Psalm. XCI, 4. Ezech. XXIII, 24. XXXVIII, 4. Jer. XLVI, 3. (Ex. 2. Chron. IX, 15. videtur צַנְה magnitudine superasse צַנְה nam ad illud dabatur sexcenti ficli, ad hunc tantum trecenti.) Hac ergo ratione per vocem hanc partim piorum protectio, partim hostis invadentis per acumen istud vulneratio indicatur.

רְצוֹן beneplacitò vel benevolentia tua:) non præsidii humanis, opibus &c. confer de hac Dei benevolentia Prov. VIII, 35. XII, 2. Jer. XLIX, 8. LVIII, 5.

הַעֲטָרוֹ cinges eum:) ac undique ambiendo fortiter munies: verbum hoc עֲטָרוֹ cinxit: instat עֲטָרוֹ corone, in kal tantum bis extat, b. l. & t. Sam. XXIII, 26. de Saule Davidem undique cingente, adeoque notat accuratam fortemque circumplexionem, ambitum, aut inclusionem, ubi quis elabi nequit, nec alius etiam invadere aut perrumpere, invitò ambiente.

USUS PRACTICUS E VERSU I.

De musica communis hic doctrina repetenda; item de Magnatum studio pietatis, ad exemplum regis nostri Θεοπνεύμα.

USUS E VERSU II.

- (1) Ad solum Dominum, non per mediatores Sanctos, immediatè dirigenda sunt nostræ preces.
- (2) Eadem vel expressis conceptæ sunt verbis, vel solis constant suspiriis, gemitibus ac meditationibus. v. L. de Oratione.
- (3) Deus tanquam omniscius ac omniparsens cuncta illa & audit, & intelligit. L. de Dei exauditione, omniscientia, &c.

USUS E VERSU III.

- (1) Deus, ut rex est Deusque totius mundi, ita specialim quoque cujusvis invocantis; ejus proim fiducia debet esse specialissima, in promissis Dei evangelicis aliè fundata, adeò ut quisque cum Paulo ausit dicere: Christus dilexit me, & tradidit semetipsum pro me, Galat. II, 20. & cum Thoma: Dominus meus & Deus meus: Job. XX, 28. conf. Jac. I, 6. L. de fide ejusque objectò appropriatò.
- (2) Deus attendit; quidni potius attenderemus ipsimet nos ad verba precum vocesque proprias? id quod est orare in spiritu & veritate: Job. IV, 24.
- (3) Precum ardor colligitur ex clamore. humilitas ex malefici supplicatione coram judice condemnaturò. vide vocem hithpallel; continuitas multiplexque iteratio ex tot repetitis verbis ferè equipollentibus.

USUS E VERSU IV.

- (1) Preces inchoare debent integræ diei negotia: manè audiatur vox nostra, domi, in templo.
- (2) Sub initium periculi, adversitatumque maturanda omnium primò preces, ne morborum demum àxμνò expectemus ad adhibenda remedia.
- (3) Devotio ad ordinandum verba imprimis necessaria, non, quod Deus delectetur affectatò verborum ornatu rhetoricò, sed quia tumultuariam odit confusio-nem vagabundamq; mentem.
- (4) Expectatione opus est patiente, etsi differatur aliquandiu auxilium. Hab. II, 3.

USUS E VERSU V.

- (1) Deus peccata extremè detestatur: per essentiam namque est ipsamet justitia. Nullò proim modò, neque per accidens, peccati dicendus est causa. L. de Dei justitiâ. item de Peccati abominabili atrocitatè.
- (2) Qui & hic & illic felicitatem sectatur, ante omnia liberet seipsum ab iniquitate, defectus & admissa mala animitus detestando, ingenuè confitendo, gratiam in solò Mediatore quærendo, atque sic novitati vite seriò studendo. hæc nisi placuerint, faventem nunquam experieris Deum; felicitas tua, si omninò per eam te Deus ad pœnitentiam invitaverit, (Roman. II, 4.) erit momentanea. commorari non dabitur apud Deum vel in cœtu ecclesiæ.
- (3) Impiorum fortuna piis non erit exitio: cessabit enim hæc ipsa inopinatò.

USUS E VERSU VI.

- (1) Jactantix ambitiosa detestare vitium, nisi proprium accersere tibi velis ulterò exitium.
- (2) Memento, te Judicis supremi sistendum aliquando oculis, qui elatos detestatur extremè, humiles verò exaltat: Luc. I, 51. seqq. L. de Judicio ult.
- (3) Utut omnes peccato simus contaminati, (Rom. III, 23. Pf. CXLIII, 2. &c.) non tamen omnes sumus operarii iniquitatis, b. e. proæreticè aut temerariè peccantes, qui tales esse pergunt, odium Dei experientur infinitum: Deut. IV, 24.

USUS E VERSU VII.

- (1) Mendaciloquium est execrabile, sive id fiat ex animi levitate, seu lucri cupiditate, seu ex fastu, &c. v. VIII. præc.
- (2) Pernicies mendacis etiam si non adsit illico, ad-erit tamen suò tempore horribiliter, sive in hac, sive post hanc vitam; senties eandem quoad facultates fortuna, corporis, anima, &c.
- (3) Crudelitas sanguinaria, implacabilitas, immisericordia, homicidium, unà cum cateris quinti præceptivi vitiis, abominationem DEI persentiscunt infallibiliter.
- (4) Fraudulentia, proximum quomodocumq; circumveniens, sive contractibus, sive conversatione negotiisque aliis, utut suum habere soleat multiplicem fucum, Deum tamen habet osorem certissimum. v. V. & VIII. præceptum: item Matth. V, 22. seqq.

USUS E VERSU VIII.

- (1) Locus congressuum sacrorum publicus, seu Templo, frequentandus religiosè, frequenter, cum gaudiò. Pf. XXVI, 8. XXVII, 4. LXXXIV, 1. seq. Ebr. X, 25. Vid. III. præc.
- (2) Gratia Dei non est arctè restricta ad electos solos, sed est copiosa, universalis, serena, efficacissima: v. L. de gratiæ div. amplit.
- (3) Adoratio fiat reverentissimè, intuitu Dei in templo presentiam suam gratiosam polliciti, (Exod. XX, 24.) nec non Mediatoris unici Messia, per propitiatorium vetus significati, Rom. III, 25.
- (4) Timor Dei est etiam penes Dei filios, sed filialis. v. I. præc.
- (5) Sanctitas templorum non est inhærens, sed relativa.

USUS E VERSU IX.

- (1) Imbecillitatem suam pii deprehendunt omnium optimè; instar nutantium puellorum duci volunt à Deo suo;